

Разбира се, най-силно ще се усѣти земетръса на повърхнината на самия клинъ (резенъ), а колкото по-далечъ е мѣстото отъ клина, толкова по-слабо ще се чувствува земетръсътъ. Тамъ дето става размръдването на земната кора, образуватъ се пукнатини, често пжти много дълги и доста дълбоки — нѣколко метра, па даже и нѣколко километра. На това мѣсто земетръса се усѣща като ударъ отдолу нагоре: незакрепенитѣ нѣща подскачатъ нагоре, чуватъ се силни бумтения, тътнежи въ земята, които понѣкога приличатъ да топовни гърмежи. Въ съседнитѣ, близки и далечни мѣста, земетръсътъ се усѣща като люлѣние, като тласъкъ отстрани, висящитѣ предмети се залюляватъ.

Въ мѣстата, дето земетръсътъ е най-силенъ, къщи се разрушаватъ изцѣло или падатъ само нѣкои стѣни, кумини се събарятъ, земята се напуква, нѣкои мѣста хлѣтватъ, спадатъ по-низко и въ тѣхъ се събира вода, та се образуватъ езера.

Може да се каже, че рѣдко минава день, презъ който да се не случи земетръсъ на нѣкое мѣсто на земното кълбо. Само че едни земетръси сж много слаби и едва се усѣщатъ, други се почувствуватъ само въ една малка областъ, а трети сж силни, и, макаръ и кратковременни, сж катастрофални и се усѣщатъ твърде надалечъ, а по-нѣкога и по цѣлото земно кълбо. Такива силни земетръси сж били: земетръса при Санъ-Франциско въ сев. Америка, японското презъ 1923 год., Месинското (Сицилия) въ 1906 год.

Нѣкога земетръсътъ трае нѣколко секунди: единъ ударъ отдолу, следъ него нѣколко малки потрепвания и всичко се свършва. Другъ пжтъ земетръсътъ трае по нѣколко минути, часове, дни, даже седмици